

31994L0057

12.12.1994

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 319/20

**DIRECTIVA 94/57/CE A CONSILIULUI
din 22 noiembrie 1994**

**privind normele și standardele comune pentru organismele cu rol de inspecție și control al navelor,
precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 84 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189c din tratat (3),

întrucât, în rezoluția sa din 8 iunie 1993 privind o politică comună în domeniul siguranței maritime, Consiliul a stabilit ca obiectiv eliminarea din apele comunitare a tuturor navelor care nu se conformează standardelor, considerând ca prioritare acțiunile Comunității privind asigurarea aplicării efective și unitare a normelor internaționale, prin elaborarea unor standarde comune pentru societățile de clasificare (4);

întrucât siguranța maritimă și prevenirea poluării marine pot fi ameliorate în mod eficient prin aplicarea strictă a convențiilor, rezoluțiilor și codurilor internaționale, urmărindu-se în același timp obiectivul liberei prestări de servicii;

întrucât revine statului de pavilion și a statului portuar răspunderea de a controla dacă navele respectă standardele unitare internaționale în materie de siguranță maritimă și de prevenire a poluării marine;

întrucât este responsabilitatea statelor membre de a elibera certificate internaționale de siguranță maritimă și de prevenire a poluării marine prevăzute de convenții, cum ar fi Convenția SOLAS privind siguranța vieții pe mare din 1974, Convenția din

1966 privind liniile de încărcare (LL 66), precum și Convenția MARPOL privind prevenirea poluării marine de către nave din 1973 și protocolul aferent din 1978 și, de asemenea, de a asigura aplicarea dispozițiilor acestor convenții;

întrucât, în temeiul acestor convenții, toate statele membre pot autoriza organismele tehnice, în diferite proporții, să certifice conformitatea cu aceste dispoziții și le pot delega să elibereze certificate de siguranță;

întrucât la nivel mondial un mare număr de societăți de clasificare nu sunt în măsură să aplice corespunzător normele sau fiabilitatea atunci când acționează în numele administrațiilor naționale, având în vedere că ele nu dispun de structurile și experiența necesare pentru a fi considerate fiabile și a putea îndeplini atribuțiile ce le revin la un înalt nivel de profesionalism;

întrucât obiectivul de a aplica standarde corespunzătoare societăților de clasificare nu poate fi îndeplinit integral de către statele membre care acționează individual și poate fi mai bine realizat la nivel comunitar;

întrucât cel mai bun mod de acțiune îl constituie o directivă a Consiliului care să stabilească criteriile minime de recunoaștere a organismelor dar, în același timp, fiind lăsate la aprecierea statelor membre recunoașterea propriu-zisă, modalitățile de punere în practică și punerea în aplicare a directivei;

întrucât standardele EN 45004 și EN 29001 coroborate cu standardele Asociației Internaționale a Societăților de Clasificare (AISC) reprezintă garanția corespunzătoare în ceea ce privește calitatea performanței acestor organisme;

întrucât eliberarea Certificatului de siguranță a radiocomunicațiilor pentru navele comerciale poate fi încredințată organismelor private care dispun de experiență suficientă și de personal calificat;

(1) JO C 167, 18.6.1993, p. 13.

(2) JO C 34, 2.2.1994, p. 14.

(3) Avizul Parlamentului European din 9 martie 1994 (JO C 91, 28.3.1994, p. 9), Poziția comună a Consiliului din 19 septembrie 1994 (JO C 301, 27.10.1994, p. 75) și decizia Parlamentului European din 16 noiembrie 1994 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

(4) JO C 271, 7.10.1993, p. 1.

întrucât organismele care doresc să fie recunoscute în sensul prezentei directive trebuie să prezinte statelor membre informații și dovezi exhaustive privind conformitatea lor cu criteriile minime, iar statele membre trebuie să notifice Comisiei și celorlalte state membre organismele recunoscute;

întrucât Comisia poate să acorde o recunoaștere pe o perioadă de trei ani acelor organisme care nu îndeplinesc criteriile din anexă care stabilesc numărul și tonajul minim la navele clasificate, precum și numărul minim de inspectori exclusivi, dar care îndeplinesc celelalte criterii; întrucât aceste organisme ar trebui să beneficieze de o prelungire la finele perioadei de trei ani în cazul în care îndeplinesc în continuare aceleași criterii; întrucât efectele recunoașterii pe trei ani ar trebui să se limiteze la statul membru solicitant doar pentru perioada respectivă;

întrucât instituirea pieței interne implică libera circulație a serviciilor, astfel încât organismele care îndeplinesc un ansamblu de criterii comune care le garantează profesionalismul și fiabilitatea să nu fie împiedicate să-și ofere serviciile în Comunitate, cu condiția ca un stat membru să fi decis delegarea atribuțiilor statutare; întrucât statul membru respectiv poate, totuși, să restrângă numărul organismelor pe care le autorizează în funcție de necesitățile sale, stabilite în mod transparent și obiectiv, sub rezerva controlului exercitat de Comisie prin proceduri de comitologie;

întrucât punerea în aplicare a principiului libertății de a presta servicii de inspecție și de control al navelor ar putea fi progresivă, dar fără a se depăși termenul stabilit;

întrucât o mai mare participare a administrațiilor naționale la controlul navelor la eliberarea certificatelor aferente este necesară pentru a se asigura deplina conformitate cu normele internaționale de siguranță, chiar dacă statele membre se bazează pe organisme externe care să îndeplinească atribuțiile statutare; întrucât ar trebui, prin urmare, să se stabilească o relație de lucru strânsă între administrații și organisme, ceea ce poate presupune ca organismul să aibă o reprezentare locală pe teritoriul statului membru în numele căruia își îndeplinește atribuțiile;

întrucât ar trebui să se înființeze un comitet de reglementare pentru a asista Comisia în efortul ei de a garanta aplicarea efectivă a normelor de siguranță maritimă și de mediu existente, ținând-se cont, în același timp, de procedurile naționale de ratificare;

întrucât Comisia trebuie să hotărască în conformitate cu procedura stabilită la articolul 13 pentru a ține seama de progresele realizate în forurile internaționale și pentru a actualiza criteriile minime;

întrucât pe baza informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 11 de către statele membre referitoare la performanțele

organismelor care își desfășoară activitatea în numele lor, Comisia, hotărând în conformitate cu articolul 13, va decide dacă va cere statelor membre să retragă recunoașterea organismelor recunoscute care nu mai îndeplinesc criteriile minime comune;

întrucât, cu toate acestea, statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a suspenda autorizația acordată unui organism pe motive de risc major pentru siguranța maritimă sau pentru mediu; întrucât Comisia decide fără întârziere, conform procedurii menționate, dacă este necesar să se abroge măsura națională respectivă;

întrucât fiecare stat membru ar trebui să evalueze periodic performanțele organismelor care acționează în numele său și să furnizeze Comisiei și celorlalte state membre informații precise referitoare la aceste performanțe;

întrucât statele membre, în calitate de autorități portuare, au obligația de a ameliora condițiile de siguranță și prevenirea poluării în apele comunitare prin inspectarea cu prioritate a navelor ale căror certificate au fost eliberate de organismele care nu respectă criteriile comune, asigurând astfel că navele care arborează pavilionul unui stat terț nu beneficiază de un tratament mai favorabil;

întrucât procedura de decizie a comitetului ar trebui să fie procedura III A de la articolul 2 din Decizia 87/373/CEE a Consiliului din 13 iulie 1987 de stabilire a procedurii de exercitare a competenței de execuție conferită Comisiei ⁽¹⁾;

întrucât societățile de clasificare trebuie să actualizeze și să pună în aplicare standardele tehnice în vederea armonizării normelor de siguranță și aplicării unitare a normelor internaționale în cadrul Comunității;

întrucât în prezent nu există standarde internaționale unitare pe care să le îndeplinească navele în etapa de construcție și pe tot timpul funcționării lor în ceea ce privește corpul navei, mașinile, instalațiile electrice și de control; întrucât astfel de standarde pot fi stabilite în conformitate cu normele societăților de clasificare recunoscute sau cu standarde echivalente stabilite de administrațiile naționale în conformitate cu procedura stabilită în Directiva 83/189/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 care prevede procedura de informare în materie de standarde și reglementări tehnice ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 197, 18.7.1987, p. 33.

⁽²⁾ JO L 109, 26.4.1983, p. 8, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/10/CE (JO L 100, 19.4.1994, p. 30).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește măsurile care trebuie respectate de către statele membre și de către organismele cu atribuții de inspecție, control și certificare a navelor din punct de vedere al conformității cu dispozițiile convențiilor internaționale privind siguranța maritimă și prevenirea poluării marine, concomitent cu promovarea liberei prestări de servicii. Acest proces include elaborarea și aplicarea, în temeiul convențiilor internaționale, a cerințelor de siguranță referitoare la corpul navei, mașini, instalații electrice și de control de la bordul navelor.

Articolul 2

În înțelesul prezentei directive:

- (a) „navă” înseamnă o navă aflată sub incidența convențiilor internaționale;
- (b) „navă care arborează pavilionul unui stat membru” înseamnă o navă înregistrată într-un stat membru și care arborează pavilionul acestui stat membru în conformitate cu legislația acestuia, inclusiv navele înregistrate în Euros, dacă registrul respectiv a fost aprobat de Consiliu. Navele care nu corespund acestei definiții sunt asimilate navelor care arborează pavilionul unei țări terțe;
- (c) „inspecții și controale” înseamnă inspecțiile și controalele care sunt obligatorii prin convențiile internaționale;
- (d) „convenții internaționale” înseamnă Convenția internațională din 1974 privind siguranța vieții pe mare, Convenția internațională din 1966 privind liniile de încărcare și Convenția internațională din 1973/1978 pentru prevenirea poluării de către nave, precum și protocoalele și modificările aduse acestor convenții și codurile conexe în vigoare la data adoptării prezentei directive, cu caracter obligatoriu în toate statele membre;
- (e) „organism” înseamnă o societate de clasificare sau orice alt organism privat care efectuează pentru o administrație lucrări de evaluare a siguranței;
- (f) „organism recunoscut” înseamnă un organism agreat în conformitate cu articolul 4;
- (g) „autorizație” înseamnă un act prin care un stat membru garantează autorizarea sau delegă aceste competențe unui organism recunoscut;
- (h) „certificat” înseamnă un certificat eliberat de un stat membru sau în numele unui stat membru în conformitate cu convențiile internaționale;
- (i) „certificat de clasificare” înseamnă un document eliberat de o societate de clasificare, prin care se atestă că nava corespunde din punct de vedere al structurii și mecanic să fie utilizată

într-un anume scop și pentru anumite servicii în conformitate cu normele și regulamentele stabilite de această societate;

- (j) „certificat de siguranță a sistemelor de radiocomunicații ale navelor comerciale” înseamnă certificatul introdus de regulamentele Solas 74/78 modificate, adoptate de OMI, care include, în timpul unei perioade de tranziție care se încheie la 1 februarie 1999, certificatul de siguranță a comunicațiilor radiotelegrafice pentru navele comerciale și certificatul de siguranță a comunicațiilor radiotelefonice pentru navele comerciale;
- (k) „locația” se referă la locul unde se află sediul social, administrația centrală sau locul în care un organism își desfășoară obiectul principal de activitate.

Articolul 3

(1) La asumarea responsabilităților și obligațiilor rezultate din convențiile internaționale, statele membre se asigură că administrațiile lor competente pot asigura aplicarea corectă a dispozițiilor din convențiile internaționale, în special în ceea ce privește inspecția și controlul navelor și eliberarea de certificate și de certificate de scutire.

(2) În cazul în care, în înțelesul alineatului (1), un stat membru hotărăște în ceea ce privește navele care navighează sub pavilionul lui:

- (i) să autorizeze organismele să preia integral sau parțial inspecțiile și controalele privind certificatele, inclusiv certificatele pentru evaluarea conformității cu articolul 14 și, dacă este cazul, să emită sau să reinnoiască certificatele aferente; sau
- (ii) să se bazeze pe organisme să preia integral sau parțial inspecțiile și controalele menționate la litera (i),

statul membru conferă aceste competențe numai organismelor recunoscute.

Administrația competentă aprobă în toate cazurile prima eliberare a certificatelor de scutire.

Totuși, în ceea ce privește certificatul de siguranță a comunicațiilor radio pentru navele comerciale, aceste obligații pot fi conferite unui organism privat recunoscut de o administrație competentă cu experiență și personal calificat să îndeplinească în numele acesteia activitatea de evaluare a siguranței în comunicarea radio.

(3) Prezenta articol nu se referă la certificarea unor piese specifice din echipamentul marin.

Articolul 4

(1) Statele membre pot recunoaște numai acele organisme care îndeplinesc criteriile stabilite în anexă. Organismele prezintă

statelor membre de la care solicită recunoaștere informații complete cu privire la respectarea acestor criterii și dovezile aferente. Statele membre vor notifica în mod corespunzător aceste organisme cu privire la recunoașterea lor.

(2) Fiecare stat membru informează Comisia și celelalte state membre cu privire la organismele recunoscute.

(3) Statele membre pot prezenta Comisiei o cerere de recunoaștere pe o durată de trei ani a organismelor care îndeplinesc toate criteriile din anexă, altele decât cele prevăzute la alineatele (2) și (3) din secțiunea „Dispoziții generale” din anexă.

O astfel de recunoaștere se acordă în conformitate cu procedura stabilită la articolul 13. Efectele acestei recunoașteri se limitează la statele membre care au prezentat o cerere de recunoaștere.

(4) Toate organismele cărora li se acordă recunoaștere sunt monitorizate îndeaproape de comitetul înființat în temeiul articolului 7, inclusiv cu scopul de a decide cu privire la prelungirea recunoașterii organismelor la care se face referire la alineatul (3). Decizia privind prelungirea acestei recunoașteri nu ia în considerare criteriile prevăzute la alineatele (2) și (3) din secțiunea „Dispoziții generale” din anexă. Limitarea efectelor recunoașterii prevăzute la alineatul (3) nu se mai aplică.

(5) Comisia întocmește și actualizează lista organismelor notificate de statele membre în aplicarea alineatelor (1), (3) și (4). Lista se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 5

(1) La aplicarea articolului 3 alineatul (2) litera (i), statele membre nu refuză, în principiu, autorizarea unui organism recunoscut cu sediul în Comunitate de a îndeplini aceste funcții, sub rezerva dispozițiilor din articolele 6 și 11. Cu toate acestea, statele membre pot limita numărul de organisme pe care le autorizează în conformitate cu cerințele lor, cu condiția să existe motive transparente și obiective de a proceda astfel. La cererea unui stat membru, Comisia, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 13, adoptă măsurile corespunzătoare.

(2) Prin derogare, statele membre pot fi scutite temporar de către Comisie de la punerea în aplicare a dispozițiilor din alineatul (1) până la 31 decembrie 1997.

(3) Pentru ca un stat membru să accepte ca o organizație cu sediul într-o țară terță să îndeplinească integral sau parțial atribuțiile menționate la articolul 3, el poate cere ca țara terță să garanteze recunoașterea reciprocă a organismelor recunoscute care au sediul în Comunitate.

Articolul 6

(1) Statele membre care hotărăsc să acționeze conform articolului 3 alineatul (2) stabilesc o relație funcțională între administrația lor competentă și organismele care acționează în numele lor.

(2) Relația funcțională se reglementează printr-un acord scris formal și nediscriminatoriu sau printr-o înțelegere echivalentă cu caracter juridic care stabilește obligațiile și funcțiile specifice asumate de organisme și care includ cel puțin:

— dispozițiile prevăzute în apendicele II din Rezoluția OMI A.739 (18) privind liniile directe pentru autorizarea organismelor care acționează în numele administrației, așa cum apare ea la data adoptării prezentei directive;

— dispoziții privind auditarea periodică de către administrație sau de către un organism extern imparțial numit de administrație să îndeplinească funcțiile pe care le îndeplinesc organismele în numele său;

— posibilitatea de a efectua inspecții aleatorii și detaliate la bordul navelor;

— dispoziții privind raportarea informațiilor esențiale referitoare la flota clasificată, inclusiv modificările privind clasificarea sau declasificarea navelor.

(3) Acordul sau înțelegerea echivalentă cu caracter juridic poate stabili cerința ca organismul recunoscut să fie reprezentat local pe teritoriul statului membru în numele căruia îndeplinește funcțiile menționate la articolul 3. O reprezentanță locală cu statut juridic care asigură personalitatea juridică în conformitate cu legislația statului membru și competența instanțelor sale naționale poate îndeplini o asemenea cerere.

(4) Fiecare stat membru transmite Comisiei informații precise privind relația de lucru stabilită în conformitate cu acest articol. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 7

Prin prezenta se instituie un comitet format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei pentru a asista Comisia. Comitetul este convocat de Comisie cel puțin o dată pe an și ori de câte ori este necesar în caz de suspendare a autorizației unui organism de către un stat membru, conform dispozițiilor de la articolul 10.

Comitetul își stabilește propriul regulament intern.

Articolul 8

(1) Prezenta directivă poate fi modificată în conformitate cu procedura stabilită la articolul 13 pentru:

— a aplica, în sensul prezentei directive, modificările ulterioare ale codurilor internaționale și rezoluțiilor menționate la articolul 2 litera (d) și la articolul 6 alineatul (2), intrate în vigoare;

— a actualiza criteriile din anexă, ținându-se seama în special de deciziile în materie ale OMI.

(2) După adoptarea noilor instrumente sau protocoale la convențiile menționate la articolul 2 litera (d), Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, stabilește, luând în considerare procedurile parlamentare ale statelor membre și procedurile în materie ale OMI, procedura detaliată de ratificare a acestor noi instrumente sau protocoale, asigurând în același timp aplicarea lor unitară și simultană în statele membre.

Articolul 9

(1) Fiecare stat membru poate fi solicitat, conform procedurii prevăzute la articolul 13, să retragă recunoașterea organismelor recunoscute la care se referă articolul 4, care nu mai îndeplinesc criteriile stabilite în anexă, dacă este cazul.

(2) La pregătirea proiectelor de decizie referitoare la aspectele menționate la alineatul (1), Comisia ia în considerare rapoartele și informațiile la care se referă articolele 11 și 12. La pregătirea acestor propuneri de măsuri Comisia acordă o atenție specială documentației privind performanța organismelor în materie de siguranță și de prevenire a poluării. Proiectele de decizie privind aspectele menționate la alineatul (1) se prezintă, de asemenea, comitetului de către Comisie, la inițiativa acesteia sau la solicitarea unui stat membru.

Articolul 10

(1) Fără a aduce atingere criteriilor prevăzute în anexă, în cazul în care un stat membru consideră că un organism recunoscut nu mai poate fi autorizat să efectueze în numele său atribuțiile menționate la articolul 3, statul membru poate suspenda autorizația.

În această situație se aplică următoarea procedură:

- (a) statul membru informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la decizia sa, arătând argumentele pe care se întemeiază;
- (b) Comisia examinează dacă suspendarea este justificată din motive de risc major pentru siguranță sau mediu;
- (c) hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13, Comisia informează statul membru dacă decizia de suspendare a autorizației este justificată sau nu din motive

de risc major pentru siguranță sau mediu și, dacă nu este justificată, solicită statului membru să retragă suspendarea.

Articolul 11

(1) Fiecare stat membru trebuie să se asigure că organismele recunoscute care acționează în numele său în sensul articolului 3 alineatul (2) îndeplinesc efectiv funcțiile menționate la articolul respectiv în beneficiul administrației sale competente și că acele organisme îndeplinesc criteriile prevăzute în anexă. Statul membru poate realiza acest lucru prin monitorizarea directă a organismelor recunoscute de către administrația competentă sau, în cazul organismelor cu sediul în alt stat membru, de către administrația altui stat membru.

(2) Statele membre efectuează controlul din doi în doi ani și prezintă celorlalte state membre și Comisiei un raport cu rezultatele monitorizării până cel târziu la 31 martie din fiecare an următor anului pentru care s-a evaluat conformitatea.

(3) În cazul în care un stat membru optează ca monitorizarea să fie efectuată de alt stat membru, raportul se prezintă până cel târziu la 30 iunie din fiecare an următor anului pentru care s-a evaluat conformitatea.

(4) Statele membre înaintează Comisiei și celorlalte state membre orice informații relevante pentru evaluarea performanței organismelor.

Articolul 12

(1) În exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor lor în materie de inspecție în calitate de state de port:

- (a) statele membre se asigură că navele care navighează sub pavilionul unei țări terțe nu sunt tratate mai favorabil decât navele care au dreptul să arboreze pavilionul unui stat membru. În acest sens, faptul că certificatele navei și certificatul de clasificare au fost emise de un organism care nu îndeplinește criteriile din anexă, cu excepția organismelor recunoscute în conformitate cu articolul 4 alineatele (3) și (4), este considerat unul din principalele criterii de selectare a navelor pentru inspecție;
- (b) statele membre iau măsurile corespunzătoare în cazul în care navele nu îndeplinesc standardele acceptate la nivel internațional și raportează Comisiei și Secretariatului Memorandumului de Înțelegere privind controlul statului de port cu privire la constatarea eliberării de certificate valabile de către organisme care acționează în numele unui stat de pavilion pentru o navă care nu îndeplinește cerințele relevante din convențiile internaționale sau la defecțiunea unei nave care deține un certificat de clasificare valabil sau în legătură cu elemente cuprinse în certificat.

(2) Fiecare stat membru ține o evidență a performanței organismelor care acționează în numele statelor de pavilion. Evidența se actualizează anual și se distribuie celorlalte state membre și Comisiei.

Articolul 13

Se aplică următoarea procedură pentru aspectele reglementate de articolul 4 alineatele (3) și (4), articolul 5 alineatul (1), articolele 8, 9, 10 și articolul 14 alineatul (2):

- (a) Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului prevăzut la articolul 7 un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate.
- (b) Comitetul formulează un aviz cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența problemei. Avizul se emite cu majoritatea prevăzută la articolul 148 alineatul (2) din tratat în cazul deciziilor pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre în cadrul comitetului se ponderează în conformitate cu articolul menționat. Președintele nu participă la vot.
- (c) Comisia adoptă măsurile preconizate dacă sunt conforme cu avizul comitetului.
- (d) În cazul în care măsurile preconizate nu sunt conforme cu avizul comitetului sau în lipsa avizului, Comisia prezintă Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată. În cazul în care, în decurs de trei luni de la data la care a fost înaintată propunerea, Consiliul nu a hotărât, măsurile propuse se adoptă de către Comisie.

Articolul 14

(1) Statele membre se asigură că navele care arborează pavilionul lor sunt construite și întreținute în conformitate cu cerințele referitoare la corpul navei, mașini și instalații electrice și de control, stabilite de un organism recunoscut.

(2) Un stat membru poate decide să aplice normele pe care le consideră echivalente cu cele ale unui organism recunoscut cu condiția de a le prezenta imediat Comisiei, în conformitate cu procedura din Directiva 83/189/CEE, precum și celorlalte state membre, și de a nu fi respinse de un stat membru sau de Comisie și de a nu se constata, prin procedura prevăzută la articolul 13, că normele în cauză nu sunt echivalente.

Articolul 15

(1) Organismele recunoscute se consultă între ele periodic în vederea menținerii echivalenței normelor tehnice și a punerii lor în aplicare. Periodic, ele prezintă Comisiei rapoarte cu privire la principalele evoluții în materie de norme.

(2) Organismele recunoscute trebuie să demonstreze că sunt dispuse să colaboreze cu administrația de control din statele de port în ceea ce privește navele care fac parte din clasificarea lor, în special pentru a facilita corectarea deficiențelor raportate sau a altor inadvertențe.

(3) Organismele recunoscute furnizează administrației toate informațiile pertinente despre modificările privind clasificarea sau declasificarea navelor.

(4) Organismele recunoscute nu emit certificate unei nave care a fost declasificată sau care a schimbat clasa din motive de siguranță înainte de a consulta administrația competentă a statului de pavilion pentru a decide dacă este necesară o inspecție completă.

Articolul 16

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până cel târziu la 31 decembrie 1995.

(2) Când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează statele membre cu privire la aceasta.

Articolul 17

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 noiembrie 1994.

Pentru Consiliu

Președintele

M. WISSMANN

ANEXĂ

CRITERII MINIME PENTRU ORGANISMELE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3

A. DISPOZIȚII GENERALE

1. Organismul recunoscut trebuie să dovedească prin documente că are o experiență îndelungată în evaluarea proiectării și construcției de nave comerciale.
2. Organismul recunoscut trebuie să aibă în clasificarea sa o flotă de cel puțin 1 000 de nave oceanice (peste 100 tone brut), care să totalizeze cel puțin 5 milioane tone brut.
3. Organismul recunoscut trebuie să angajeze un personal tehnic corespunzător numărului de nave clasificate. Cerința minimă pentru îndeplinirea condițiilor de la punctul 2 este de cel puțin 100 de inspectori care să aibă în atribuție numai controlul.
4. Organismul recunoscut ar trebui să aibă norme și regulamente complete privind proiectarea, construcția și controlul periodic al navelor comerciale, norme și regulamente care ar trebui publicate, actualizate continuu și îmbunătățite prin programe de cercetare și dezvoltare.
5. Organismul recunoscut ar trebui să publice anual propriul registru naval.
6. Organismul recunoscut nu trebuie să fie controlat de armatori sau de constructori, nici de terțe părți implicate din punct de vedere comercial în construcția de nave, echiparea lor, reparațiile sau operarea lor. Organismul recunoscut nu ar trebui să depindă în mod substanțial de o singură întreprindere comercială în ceea ce privește veniturile sale.

B. DISPOZIȚII SPECIFICE

1. Organismul recunoscut se înființează cu:
 - (a) un important personal tehnic, de conducere, de sprijin și de cercetare corespunzător sarcinilor și navelor clasificate, care să se ocupe de capacitate-dezvoltare și care să vegheze la elaborarea și aplicarea normelor și regulamentelor;
 - (b) personal tehnic propriu sau personal tehnic propriu de la alte organisme recunoscute care să poată asigura o acoperire la nivel mondial.
2. Activitatea organismului recunoscut este reglementată de un cod etic.
3. Organismul se gestionează și se administrează astfel încât să se asigure confidențialitatea informațiilor solicitate de administrație.
4. Organismul recunoscut este pregătit să prezinte informații relevante administrației.
5. Conducerea organismului recunoscut își definește și documentează politica și obiectivele pentru asigurarea calității și se angajează la aceasta și se asigură că politica sa este înțeleasă, aplicată și menținută la toate nivelurile organismului.
6. Organismul a dezvoltat, a pus în aplicare și menține un sistem de calitate intern eficient, bazat pe elemente pertinente din standardele de calitate recunoscute pe plan internațional, conforme cu EN 45004 (organismele de inspecție) și cu EN 29001, așa cum sunt interpretate de Condițiile de Certificare a Sistemelor de Calitate IACS și care, *inter alia*, asigură că:
 - (a) normele și regulamentele organismului sunt stabilite și actualizate sistematic;
 - (b) normele și regulamentele organismului sunt respectate;
 - (c) sunt îndeplinite cerințele privind activitatea prevăzută prin lege pentru care este autorizat organismul;

- (d) sunt definite și prevăzute în scris responsabilitățile, competențele și raporturile interpersonale de muncă ale personalului a cărui activitate influențează calitatea serviciilor organismului;
 - (e) toată activitatea se desfășoară în condiții controlate;
 - (f) există un sistem de supervizare care monitorizează acțiunile și munca prestată de inspectori și de personalul tehnic și administrativ angajat direct de organismul respectiv;
 - (g) cerințele activității principale prevăzută de lege pentru care organismul este autorizat să o desfășoare sunt asigurate sau controlate direct de inspectori care se dedică în exclusivitate acestei activități și care fac parte din personalul propriu al organismului recunoscut sau sunt de la alte organisme recunoscute;
 - (h) se aplică un sistem de calificare a inspectorilor și de perfecționare continuă;
 - (i) se țin registre pe baza cărora se poate demonstra că au fost respectate standardele cerute cu privire la aspectele reglementate de serviciile efectuate, precum și funcționarea eficientă a sistemului de calitate;
 - (j) se aplică un sistem amplu de audit intern planificat și documentat cu privire la activitățile din toate sediile.
7. Organismul trebuie să demonstreze capacitatea:
- (a) de a dezvolta și actualiza un ansamblu de norme și regulamente proprii privind corpul navei, mașinile și echipamentul electric și de control, a căror calitate să fie la nivelul standardelor tehnice recunoscute la nivel internațional pe baza cărora se pot emite certificate siguranță pentru navele de pasageri conforme cu Convenția Solas (cu privire la conformitatea structurii navei și a principalelor mașini de la bordul navei) și certificate privind liniile de încărcare (cu privire la conformitatea cu cerințele de rezistență a navei);
 - (b) de a efectua toate inspecțiile și verificările cerute de convențiile internaționale pentru emiterea certificatelor, inclusiv mijloacele de evaluare, cu ajutorul unui personal calificat, aplicarea și menținerea sistemului de management al siguranței, atât pe uscat cât și la bord, care se vor consemna în certificat.
8. Organismul face obiectul certificării din punct de vedere al sistemului său de calitate de către un organism independent de auditori, recunoscut de administrația statului în care își are sediul.
9. Organismul autorizează pe reprezentanții administrației și celorlalte părți interesate să participe la elaborarea normelor și/sau a regulamentelor.
-